

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petiristopne po 6 kr., če se o znanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirušca hiši. Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, o znanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

18. oktobra st. st. (Izv. dop.)

Oficijalno glasilo ruske vlade prineslo je izvestje, da sta v Varso poslana dva ruska kliperja „Zabijaka“ in „Pamjato Merkurija“ zato, ker obča anarhija v Bolgariji ruskim konzulom ne daje sposobnosti, zaščiti interese ruskih podanih, živečih v Bolgariji, kajti po tem, ko se je general Kaulbars odpeljal, zapirala je vlada regentov ruske podanike brez vsakih zakonitih razlogov.

To je prvi korak k okupaciji Bolgarije; ta korak je ruska vlada storila ravno v dan, ko se je po naznanilu regentstva imelo odkriti „Veliko Narodno Sobranje“ v Trnovem. Razumeje se samo po sebi, da ima poslanje dveh kliperov tak zmisel: „Nate zdaj le dva, ako pa bode treba, pošljemo vam še, kajti siti smo nesramnega obnašanja plačanih Sofijskih kreatur.“

V Rusiji je obče mnenje sploh za okupacijo in vsi krogi občinstva, posebno vojaški, jo zahtevajo. Razen dveh ali treh ruskih listov piše vsi dnevniki za okupacijo, posebno gorečo vsi veliki listi, kakor na pr. „Novoje Vremja“ in „Novosti“, ne govoriti že o provincijalnih. V pohod pojde 9 armijski korpus, to je, Harkovski vojevi okrog.

General Kaulbars je podal — kakor piše novine — poročilo o svojem poslanstvu v Bolgariji; general, osmotrivši vse odnose na mestu, prepričal se je, da se Rusija ne more ogniti okupaciji Bolgarije, kajti tam je popolna anarhija in nemški emisariji in misijonarji bodo skoro ponemčili i okatoličili Bolgarijo, ako je Rusija ne zasede.

Tu naj omenim, da slovo „okatoličiti“ ni treba jemati v njega premem pomenu, kajti proti katoličanstvu, kot takemu, Rusija ni nikdar nič imela; no „okatoličiti“ v ruskem zmislu besede pomenja: odtrgati od Rusije, od slovanstva in vreči v žrelo ali nemstvu ali sploh zapadu. Na katolištvo se v Rusiji spoštljivo gleda kot na veroizpovedanje, no sovražno kot na protislovansko propagando. Kjer katolištvo ostaja v svojih mejah kot veroizpovedanje, tam se ga Rusija ne pritika; sicer bi ona ne imela enakih simpatij k Slovincem ali Čehom, kakor jih ima k pravoslavnim Srbom. Rusiji pravoslavne propagande delati ni treba; ko bi ona nasilno hotela obračati koga v pravoslavje, delala bi to s svojimi

Kirjizi, Tatari, Baškiri in drugimi musulmani in — pagani, katerih ima Rusija nekaj milijonov in katere opravoslaviti celo z mečem v rokah jej ne more nihče braniti; no ona tega ne dela, kajti, v tem oziru je ona daleč prekosila zapadno „kulturno“ Evropo in zna, da vera ljubezni in miru mora se propovedovati „ljubovjo i mirom“.

Rusija niti s prstom ne bode mignila, ko bi tudi vsi Bolgari in Srbi postali danes katoliki; kajti i katolik je lahko ravno tak Slovan, kakor pravoslavni. V Slovanstvu so povsod jednaki dogmati, kateri nima jo nič občeja z dogmati apostolskih cerkev, to je, zapadne pravoslavne ali katoliške in vstočne pravoslavne ali rusko-grške. Kdor misli, da Rusija grozi katolištvu kot takemu, se zelo moti; no ona se bode protivila vsem protislovanskim težnjam, ko bi se one zavijale v plašč rimskega katolištva ali pa celo — pravoslavja.

Kako obrazovani Rus gleda na katolištvo kot tako, pokazal je nedavno ruski učenjak, filozof dr. Vladimir Solovjev v svojem spisu v Zagrebškem „Katoliškem Listu“, kjer je dokazal, da osnovne razlike mej katolištvom in pravoslavjem ni. Mi mislimo tako: veruj, kar hočeš, samo bodi Slovan. Naša vera je ta, da Slovan mora prenehati biti suženj Nemcu in da mora njega zemlja biti slovanska, ne pa gnezdo gladnemu in hladnemu, nikdar ne sitemu Švabu. Mi ne lezemo v Germanijo, ni v Magjarijo, no nas pustite vi tudi v pokoji. Mi ne terjamo tujega, mi hočemo le svoje.

Nihče ni branil našim sovragom osvoboditi Bolgarije; no, ker smo jo osvobodili mi, jo bomo tudi imeli mi, to je, ne mi Rusi, no mi Slovani, menimo, da je vendar že pretekla doba, ko bomo mi s svojo krvjo, s svojim imetkom delovali „pour le roi de Prusse“?

Rusija v Bolgariji niti za jeden las ne odstopi. To kaže ognjena pisava takih listov, kakor sta „Novoje Vremja“ in „Moskovskija Vjedomosti“, katera oba prav blizu vlade stojita. To je pokazala s poslanjem dveh oklopnih v Varso. Tu smo prepričani, da ako Rusija zasede Bolgarijo, Avstrija pojde v — Srbijo. Srečen pot! Takrat bode slovanski živelj v Avstriji še močnejši, nego zdaj in Slovani od tega ne morejo izgubiti čisto nič; vsak korak pa, ki ga stori Avstrija, bode korak nizdolu;

ako hoče Avstrija biti močna država, morala bode dati Slovanom vse njih prirodne pravice, drugoga pa jim — treba ni. Ako bodo Slovani povsod zadovoljni, mirna bode tudi Rusija; ko dobodo oni svoje pravice, dosežena bode naloga Rusije: svoboda, blagostanje slovanskih narodov. V Bolgariji se torej ne rešuje bolgarsko vprašanje, temveč obče slovansko. In rešiti to vprašanje, je zdaj najudobnejši in najugodnejši čas.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. novembra

Z Dunaja se piše „Pester Lloyd“ ob obnovljenji avstro-ogerske nagodbe, da je že sedaj gotovo, da bode avstrijski državni zbor vsprejel bančni statut nespremenjen, predlogo o davku na slador pa utegne premeniti. V poslednji zadevi bode morda vlada dovolila kako koncesijo, to tem ložje, ker s tem ne bode dosti škodovala ogerskim koristim. Grof Taaffe more brez sedanje večine v državnem zboru dognati nagodbo. Osamljenje Čehov je znamenje nove metode, po kateri hoče grof Taaffe vladati. Če je kdo dvojil, da se različni elementi sedanje državnoborske večine ne dadó spojit v jedno stranko, preveril se je lahko sedaj, ko so se začela pogajanja ob obnovljenji nagodbe. Sedanja večina državnega zbora zahteva veliko žrtev, da se ohrani, a je v resnih zadevah nezanesljiva in tedaj ni za rabo. Vlada se le tako dolgo more zanašati na prijaznost nenasilnih skupin večine, dokler bode dovoljevala jim koncesije v narodnih ozirih. Če pa vlada v čem ne bi hotela jej ustreči, pojde sedanja večina takoj v opozicijo. Odrči se čemu, je kislo ja olko sedanjí večini. Grof Taaffe se bode moral odreči sedanjí večini, katera se bode potem razkrojila v svoje dele, ki se nikdar neso mogli spojiti v harmonično celoto. — To, kar piše „Pester Lloyd“, je pač malo tolažilno za sedanje večino in slovenski poslanci bodo morda še obžalovali, da so tako dolgo sedanji vladi tlako delali.

Vnanje države.

Stališče je bolgarskemu regentstvu in bolgarskeji vladi že omajano. V kratkem bodeta odstopila. Stambulov je že skušal Cankova pridobiti na svojo stran in ga poklicati v regentstvo ali v vlado, toda poslednji neče nič slišati o tem. Sicer pa nekateri vladni pristaši v sebranji močno temu ugovarjajo, da bi Cankov ustopil v vlado. Karavelov se je izrazil proti dopisniku „Berliner Tagblatta“, da bi se najložje naredil konec sedanjemu težav-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

II.

M o s t.

(Dalje.)

Zanimljivo je, ako upreš oko na tla mostu, pa gledaš le noge. Hodijo mimo v vseh obulih sveta, začeni od Adama pa do škornic po zadnji pariški modi narejenih. Rumeni pantofli pri Turkih, rdeči pri Armencih, modri pri Grkih, črni pri Judih; sandale, čevlji turkeštanski, kolenke (gamaše), arabanske nizke cipele, gambare nenavadno pisane pri konjušarjih maloazijskih, pantofli z zlatom izvezeni, alpargatos skrojeni španjski, obuvata iz atlasa, kože, cunj, lesa, tako mnogoštevne, da ako gledaš jedno, se ti jih postavi že sto na ogled.

Previden mora biti človek, da ne pade, kader stopi. Tukaj je vodonoša z ogromnim mehom na hrbtu, tamkaj ruska dama jež, zdaj pride četa ce-

sarskih vojakov, oblečenih zvavski, ki kar lete kakor za naskok; zdaj kup nosačev Armencev, ki hodijo dva pa dva, z drogovi na ramah, na katerih vise velikanske bale blaga; zdaj spet krdela Turkov, ki skačejo z mosta na levi in desni, da se učolnijo. Sliši se ropot, škripet, zvenjenje tujih besedij, nosni in goltni glasovi, prepisniki, hropenje, sikanje, nerazumljivi uzkliki, mej katerimi je ono malo francoskih in italijanskih glasov, ki ta ali oni hip zadenejo na uho, kakor svetle pike v gosti temi.

V tem množtvu najbolj nase vlečejo oči Čerkesi, ki navadno hodijo po trije, po pet skupaj, počasnega stopaja; to so ti velikanje: bradati, groznega obraza, naglavljeni z velikansko kapo, kakor so jo imele stare straže napoleonske, v dolgem, črnem kaftanu, handžar za pasom, srebrno nabojko (patronko) na prsih, — prave razbojniške podobe, katerim je videti, kakor bi bil vsak v Carigrad prišel, da proda hčer ali sestro, ali kakor da je prišel kazat roke, oblite z bolgarsko in rusko krvjo. Potlej so Sirijanci, oblečeni v bizantinske dalmatike, glave oмотane v zlatoobrobijene robce; Bolgari, ogrnjeni

z grobimi suknjačami in s kožušnozarobljenimi baretami na glavi; Georžani v čeladah iz postekljene kože, v tuniki, speti okolu pasa s kovinskim obročem; Grki otočani, od nog do glave pokriti z vezilom, zabrnki, svetlimi gumbiči.

Časih se množica nekoliko zrédi; toda brž prispo druga krdela še gostejša, valovi rdečih mitrov, belih turbanov, izmej katerih se iztikajo klobuki s tulci, dežniki, piramidalne kite evropskih gospij, katere takorekoč plavajo po moslemskem hudourniku.

Čuditi se moraš tudi različnosti ljudij po veri. Tukaj se sveti teme očeta kapucina, tamkaj strši janičarski turban uleme, malo dalje prši črno zavilo armenskega duhovnika.

Mimo gre iman v beli tuniki, redovnice ranjenega Jezusa; duhovniki turške vojske, zeleno oblečeni, s sabljo ob strani; fratri dominikani; popotniki iz Meke z bajili (talismani) na vratu, jezuviti, derviši, ki si v džamiji ostro trapijo telo za pokoro grehov, ko gredo čez most, imajo solnčnike, da se branijo solnčne pripeke.

(Dalje prih.)

nemu položaju, ko bi sebranje sklenilo resolucijo, da se vlada pooblašča, sporazumeti se z Rusijo, potem bi se pa razšlo, predno bode volilo kneza. — Karavelov je nekda nameraval napraviti nov državni prevrat in predlagal Kaulbarsu regentstvo, v katerem bi bili on, Cankov in Canov. General Kaulbars je to sporočil v Peterburg, pa je dobil odgovor, da Karavelov ni vreden zaupanja Rusije. Poslednjaj bi bilo povoljno regentstvo, v katerem bi bili Slavejkov, Cankov in metropolit Klement.

Da bi se sedanja **bolgarska** vlada in **Rusija** sporazumeli, ni nobenega upanja. Bolgarski ministri so tudi preverjeni, da general Kaulbars išče samo uzroka, da bi ostavil Sofijo. Po poročilih iz Peterburga Rusi pričakujejo vsak čas povrat generala Kaulbarsa.

V **srbske** skupščini se je pokazala velika opozicija proti vladnej budgetnej predlogi. Skupščinarji in to celo naprednaki zahtevajo, da naj se vsekako pomanjšajo državni stroški, da bode moč brez novih davkov ustanoviti ravnotežje v budgetu. Ministerstvo pa hoče uvesti užitnino od kave in sladorja. — V Peterburg je prišel nekda odposlanec nezadovoljnih Srbov in je predlagal vladi, da vržejo kralja Milana, ako Rusija da potrebnega denarja. Kakor se govori, zahteva odposlanec 30.000 rubljev. Kaj mu je ruska vlada na to odgovorila, se ne ve.

Vesti, da bode odstopil **turški** veliki vezir, se ne potrjujejo. Poslednji čas se tudi boljšajo odnošaji mej Turčijo in Anglijo. — Sultan se nekda jako zanima za bolgarsko vprašanje, posebno bi mu ne bilo po volji, ko bi Rusi zaseli Bolgarijo. Dobil je povsod jako nedoločne odgovore. Nelidov mu je odgovoril, da o tem ni govora, dokler ima Rusija še mirnih sredstev, da prisili Bolgarsko k prijenljivosti. Ko je sultan tako poizvedel za mnenje diplomacije, poklical je vojni svet. Nekateri člani vojnega sveta bili so teh mislij, da bode car v nevolji ukazal zasesti Bolgarsko, drugi so pa mislili, da bode Rusija poprej zahtevala od Turčije, da naj naredi red v Bolgariji.

Vesti, da se **Anglija** in **Rusija** skušata tako sporazumeti, da bi se prva nič ne mešala v bolgarske zadeve, slednja pa prvej pustila, naj postopa kakor hoče v Egiptu, so nekda izmišljene.

Kakor „Tribuna“ poroča, je **italijanski** odposlanec podpolkovnik Ferrera Gola v Ruščuku bil umorjen. Ta list zahteva, da vlada zatogadelj stori energične korake. Ko bi Italija sedaj nič ne storila, bi izgubila vso veljavo v orijentu.

Ker je političen položaj jako kritičen, bode **angleški** kabinet imel vsak teden sejo. Gladstone dobil je pismo iz Bolgarije, v katerem ga več Bolgarov prosi, da bi izdal manifest v korist bolgarskega naroda.

Dopisi.

Od Adrije 5. novembra. [Izv. dop.] Znano je že čitateljem „Slovenskega Naroda“, da so nekateri očetje iz Rojane pri Trstu podpisali prošnjo za učenje nemškega jezika v Rojanski ljudski šoli. Da je bila tega Tržaška vlada prav vesela, je prav gotovo in zato je to prošnjo tudi prav zelo podpirala in ko bi bilo po njenej volji, že to šolsko leto bi se bilo slišalo iz Rojanske šole: miza — tiš, riba — fiš, kaša — prajna, las mi! zajn. Ali tukaj so še nekateri drugi organi, katerih vodje se ne dajo tako hitro uplašiti ter v kozji rog ugnati, kakor pa na pr. slovenski državni poslanci, temveč ti so to na veliki zvon obesili, postavili se proti vladi na noge in pokazali jej tudi zobe, kar se ne zgodi ravno redkokrat — misle si, tukaj smo gospodarji mi — mi plačujemo učitelje, vzdržujemo šolo, in dokler bodemo imeli mi kaj zraven govoriti, bode šola taka, kakoršno bodemo hoteli mi — to je laško-slovenska, — ne pa najprej nemška — potem slovenska in na zadnje še le laška. Kar je namestništvo ukazalo, da se mora s pričetim šolskim letom učiti že v Rojanski šoli tudi nemščina, pritožil se je mestni magistrat kot deželni šolski svet proti ukazu namestništva na ministerstvo, katero pa jako veseli, posebno sedaj, ako se kje potegujejo za ta jezik. In nasledek tega je bil — da je ministerstvo pritožbo magistratovo zavrnilo ter potrdilo namestništva odlok, da naj se nemščina poučuje.

Kako je sedaj z nemščino na Rojanski ljudski šoli, ne vem, morebiti da se čujejo že oni prej omenjeni blagoslavni glasovi iz nje, ker šola se je začela še le pretekli teden, ministerstva odlok je pa izšel in došel že kakih štirinajst dni prej. — Blagor otrokom starišev Rojanskih in trikrat srečni oni, kateri bodo prišli iz šole Rojanske „podkovani v treh jezicih“, lepo žlobudranje, pravo neizkaljeno veselje je poslušati.

S tem pa nikakor še ni vse končano. Magistrat mesta Tržaškega zadovolji se kmalu takrat, ko izpade kaka reč po njegovej volji, če je pa na sprotno, se pa gospodje, odločujoči tek stvari in

rečij, ne dajo kmalu potolažiti; — zakaj tudi, vsaj vedo, da jim malo katera izpodleti, in tudi, ko bi se jim celo kaj tacega primerilo, so še zmirom kaka vrtica odprta, skozi katera se da izmuzniti ali kaj utihotapiti, kako drugačno razlaganje postave ali karkoli si že bode. — Če pa vse to nič ne pomaga, če vidijo, da nikakor ne gre po njih volji, pa nazadnje denejo vse ad acta, kam založijo, kjer je dosti prostora, da se prah nabira — in tako obvisi vse — kakor je bilo — tako naj bo, mislijo si gospodje — in tako tudi ostane, kakor oni žele. Da je res tako, imamo dosti izglede. Namestništvo ukazuje, zapoveduje, obrača — magistrat pa obrne na mah po svoji misli, ne zmeane se za ukaze, zapovedi, odloke. Tudi sedaj ostane mu še vedno druga višja inštanca, kamor se gotovo tudi pritoži — upravna sodnija, ker tako lepe prilike ne bi mogel kmalu dobiti, dati komu kaj pod nos, in kaj potem — če bi magistrat Tržaškega mesta prav imel, stavo dobil. — Namestništvo bode imelo svoje, magistrat tudi svoje; gospodje pri magistratu se bodo v pest smijali — v namestništvu čudno gledali. — Res — bi rekel kdo tja v „endan“ — malo čudno bi bilo pa vender, ko bi se šest- do dvanajstletni otroci morali treh jezikov učiti in v treh jezikih se poučevati. Mari tega že sama zdrava pamet brez vsacega pedagogičkega pravila ne pravi?!

Če je tedaj tako, mora že vsak pameten človek spoznati, da je magistrat od svoje strani gotovo prav imel, ko se je postavil proti temu vladnemu ukazu. Od svoje strani namreč, ter magistrat in njegovi organi se morebiti bojijo za italijanske razrede, ko bi se nemščina upeljala, kar pa se tako kmalu niti jedno niti drugo zgodilo ne bode, dokler bode imel magistrat zapovedovati, ker pravi: jaz plačam — tedaj bode tako, kakor jaz hočem — kar tudi je.

Pač bi v Rojanski ljudski šoli italijanski razredi izginili sami od sebe, ko bi ljudje sami ne bili tako vneti za to blaženo italijanščino in ne bi sami tako radi dajali otrok v italijanske razrede, kar se posebno od onih zgodi, kateri pridejo od drugod stanovat v Rojansko okolico. — Takih je nemogoče prepričati, da bi dali svoje otroke v slovenske razrede, bilo bi prav — bob v steno metati. — Manjka pač „narodne zavednosti“ in „zavedne narodnosti“ in pa vztrajne potrpežljivosti ter goreče delavnosti od vseh strani.

Zakaj pa so Rojanci prosili nemških šol ali poučevanja nemškega jezika in ali so imeli prav?

Ko se je začelo letos začetkom oktobra meseca upisovanje otrok v ljudske šole ali tudi v srednje nemške, šole prigodilo se je marsikomu, da je pripeljal kakega fanta iz okolice, kjer je prej obiskaval in tudi dobro dovršil štirirazredno ljudsko šolo, da bi ga upisal v kako nemško srednjo šolo ali tudi v nemško ljudsko šolo. Pa na srednji šoli ga niso hoteli vsprejeti, ker ni znal toliko nemškega jezika, da bi mogel napraviti vsprejemni izpit, in da bi mogel razumeti predavanja, ampak zmožen je bil nemškega jezika samo toliko, kolikor si ga je privatnim potom pridobil od kakega učitelja. Slabo vsprejet na srednji šoli, ker ni pripravnice, hotel se je oče ali kdo drugi njegovih zadovoljiti še s slabšim ter peljati ga nazaj v nemško-ljudsko šolo v Trstu, ne pa na domačo šolo, kjer se nič nemškega ne uče. Ali tam zgodi se mu ravno tako kakor na srednji šoli; tudi tam ga nečejo vsprejeti, drugače, če napravi izpit za tisti razred in sicer v nemščini — revček, kako bode to storil, ker so učitelji strogi Nemci. Brez skušnje bi tukaj že šlo, sicer od začetka malo trdo, ali ker je fant bistre glave, premagal bi tudi to s časoma, kakor imamo dosti izglede, in ob konci leta gotovo radi jezika ne bi za drugimi ostajal. Ako pa hoče skušnjo delati, ve, da bode pal, ker morebiti celo toliko ne zna, da bi dobro učitelja, ki ga vprašuje, razumel. — Brez izpita tedaj nikakor ne gre. — Kaj je tedaj početi očetu? — Nič! Vse je zastoj, prošnje, pot od Poncija do Pilata; vsak ima svoj izgovor, fant mora domov, od koder je prišel, in tako se izgubi marsikaka talentirana glava mej prostimi ljudmi, kar je pa posebna škoda za nas Slovence. — Oče je žalosten, ali kaj hoče, pomagati si ne more in ne ve, taci in enajstih slučajev se je prigodilo dosti letos in še prejšnja leta.

Saj pa so v Trstu še druge srednje šole razen nemških, bode kdo rekel. Da so — italijanske — ali je bolje za vsacega Slovenca, da doma zem-

ljo koplje ali karkoli že dela, kakor da bi šel v italijanske srednje šole. Gotovo je izgubljen za Slovence, v italijanskih šolah postane renegat, izmed najbolj zagrizenih nasprotnikov naših, kar nam kažejo izgledi vsakdan; renegatov imamo pa že tako preveč.

Ker so tedaj razmere take, da Tržaški okoličan svojega sina ne more dati v srednjo šolo, ako ga že v prvi razred ne pelje v Trst v nemško ljudsko šolo, potem ni čudo, da so nekateri Rojanci pri obstoječih razmerah prosili za pouk v nemškem jeziku v Rojanski ljudski šoli. Kedar se bodo razmere predrugečile, kar pa je največ ležeče na slovenskih državnih poslancih, kateri se na Trst in okolico prav nič ne ozirajo, in kedar bomo na Primorskem dobili slovenske srednje šole, bode pač vse drugače; dokler so pa šole nemške in ostanejo nemške, pa tudi Rojancem skoro drugega ne ostaje, ako hočejo pošiljati svoje otroke v srednje šole, kakor da prosijo za pouk nemškega jezika.

Slovenskim (!) državnim poslancem pa priporočamo, naj se vendar kaj ganejo, da ne bodo hodili na Dunaj skoro za družega ne kakor sedet in prikimavat.

Od Save 3. novembra. [Izv. dop.] Ob štajersko kranjski meji vodi vas železnica mimo lepih mestec, trgov in vasi, in kdor ima priliko naj je ne zamudi, da si ogleda jeden ali drugi kraj, bodisi zbog romantično leže, ali zbog zgodovinskih spominov, ali pa zbog zanimivih narodnostnih razmer. Tam se vam prikazuje pragermansko mesto izza znamenite „vrbine“, takoj Vam kaže mej vinorodnimi, z „burgundcem“ obsajenimi holmi Sremica in Trške gore staroslavno mesto svoj „mejnarodni“ obraz, obdan s prozornim pajčolanom sive megle, kakor da bi hotelo s tem zakriti svojo nekdanjo slavo, čakajoč ugodnega trenutka, da se prebudi iz „Nirvane“ v novi luči „Lesevereina“. Dalje Vas pelje vlak mimo trga z nemškim imenom, kjer se narodnjaštvo komaj zaveda svojega življenja, mimo trga z dobro zakurjenim ognjiščem nemške kulture tja do križišča železnice, od koder nimate daleč v nasprotni trg, kjer je doma pravi germanski tip.

Jako prijetna vožnja, je li gosp. urednik? Ob obeh straneh slovanske Save sami prijetni srcu ugajajoči utisi! Mati Slovenija, ne žaluj, Tvoji sinovi stojé še čvrsto — zadaj za predstražniki nemškega mostu do Adrije, — vzdignili se bodo, kadar bode ta most že gotov, in v zahvalo bodo imeli le še spomin na lepe čase — slovanske vzajemnosti.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. novembra.

(Konec.)

Finančni odsek torej predlaga: 1. Računski zaključek za leto 1885 a) konkurenčne zaklade z dohodki 5070 gld. 59½ kr. in izdatki 4888 gld. 38½ kr., tedaj prebitkom 182 gld. 21 kr.; b) ustanovna zaklada z dohodki v gotovini 18.572 gld. 26 kr.; v obligacijah 153.648 gld. 4 kr. in izdatki v gotovini 10.217 gld. 51 kr., v obligacijah 3050 gold., tedaj s prebitkom v gotovini 3354 gld. 75 kr. in v obligacijah 150.598 gld. 4 kr.; c) zaklade meščanske bolnice z dohodki v gotovini 12.504 gld. 82½ kr. in v obligacijah 50.894 gl. in izdatki v gotovini 11.146 gl. 68½ kr., tedaj s prebitkom 1358 gld. 14 kr. v gotovini in 50.894 gld. v obligacijah; d) depozitne blagajnice z dohodki v gotovini 3195 gld. 36 kr. in 78.879 gld. 72 kr. v obligacijah in izdatki v gotovini v znesku 2.766 gld. 65 kr. in v obligacijah 13.691 gld., tedaj s prebitkom v gotovini 428 gld. in v obligacijah 65.188 gld. 72 kr.; e) ubožne zaklade z dohodki v gotovini 31.794 gl. 80½ kr., v obligacijah 223.705 gld. in izdatki v gotovini 31.794 gld. 80½ kr. in v obligacijah 2.200 gld., tedaj s prebitkom v obligacijah v znesku 221.505 gl.; e) mestne glavne blagajnice z dohodki rednimi 156.163 gld. 64 kr., izrednimi 32.339 gld. 56 kr., prehodnimi 17.782 gld. 99½, tedaj skupno 206.286 gld. 19½ kr., in s priracunjenim blagajničnim preostankom 1.1884 v znesku 11.877 gld. 59 kr., skupno 218.163 gld. 78½ kr., in izdatki rednimi 142.805 gld. 71 kr., izrednimi 45.277 gld. 83 kr., prehodnimi 26.474 gld. 89 kr., torej skupno 214.558 gld. 43 kr. in po takem s prebitkom 3.605 gld. 35½ kr., dalje z dohodki v obligacijah 11.575 gld. 60 kr. in stroški 2.852 gld. 30 kr., tedaj s prebitkom 8.723 gld. 30 kr. se odobre. — 2. Mestnemu knjigovodstvu podeli se absoluto-

rium. — 3. Mestnemu magistratu se naroča, naj v bodoče nalaga v hranilnico vse razpoložive glav-
nice posamičnih ustanov. — 4. Mestnemu magi-
stratu se naroča, da strogo izterja vse zaostanke
pri najemščini od poslopij in zemljišč. — 5. Mestni
magistrat se vnovič pozivlja, da realizuje svoje
terjatve po pokojnem blagajničnem kontrolorji Vác-
lavu Denku na podlagi dolžnega pisma Janeza in
Ane Zupaneč od 21. aprila 1859. — 6. Mestni ma-
gistrat se pozivlja skrbeti zato, da se bodo obrest
od privatnih glavnice utrjevale v istem letu, v kate-
rem dospevajo za plačilo. — 7. Mestnemu magi-
stratu se naroča, naj se vnovič obrne do c. kr. deželne
vlade s prošnjo za blagohotno posredovanje, da
bodo c. kr. okrajna glavarstva izterjevala, kar naj
bitreje od dotičnih občin predplačila za hiralske
troške in podpore, katere so dobili njihovi obči-
narji iz mestne ubožne zaklade. — 8. Mestnemu
magistratu se naroča, naj izterja zaostanek 100 gl.
50 kr., kateri so na dolgu razne stranke za plačila
od tržnih lop, in štantnino, ali pa do konca l. 1887
dožene, koliko tega zneska je nedobitnega, da se
odpiše. — 9. Isto se naroča mestnemu magistratu
glede zaostanka od poslopij v znesku 488 gl.
83 kr.; za najemščino od zemljišč v znesku 412 gl.
40 kr., za najemščino poslopij in zemljišč Podturn-
ske graščine v znesku 1075 gl. in za povračila v
znesku 96 gl. 76 kr. — 10. Mestnemu magistratu
se naroča, naj izvršuje sklep, ki se je glede pril-
aganja inventarja vsega mestnega aktivnega in pa-
sivnega imetka vsakoletnim računskim zaključkom
storil v seji dne 17. novembra 1885. — 11. Mest-
nemu magistratu se naroči naj skrbi za to, da se
bodo obligacije postavljale v vsakoletne računske
zaključke z vrednostjo, katero bodo imele po kursu
zaključnega dne.

Pri obravnavi o predlogih finančnega odseka
oglasil se prvi Škrbinec. Poročevalec je namreč
opomnil, da g. Škrbinec ni že tri leta plačal
najemnine za tržno lopo, katero ima v najemu v
poslopiju, katerega dohodki so namenjeni
za podporo ubožnim meščanom Ljub-
ljanskim v tako imenovanem kresijskem poslopiju
(Bürgerspital), dasi je najemnik lopo drugi stranki
oddal. Poročevalec nasvetoval je, naj bi se dolžna
vsota izterjala.

Odbornik Škrbinec opomni, da bode jutri
plačal zaostalo najemnino, da pa obžaluje, da se
take zadeve obravnavajo v javni seji.

V zadevi Denkovi opomni g. župan, da bi
bilo umestno, še nekoliko počakati z izterjevanjem,
ker je upati najboljši uspeh. — Temu predlogu
pritrudi tudi dr. vitez Bleiweis Trsteniški.

Kar se tiče mestnega inventarja, opomni go-
spod župan, da se je mestni magistrat dela popri-
jel, ali odkar se je opustil mestni ekonomat, je
vsled velikih prememb težko natančno določiti mestno
premoženje. Do novega leta pa se že bode zboru
predložil izkaz o mestnem premoženju.

Odbornik Karol Žagar opomni, da vsi uradi
le navajajo obligacije, katere imajo v posesti, v no-
minalni vrednosti. Sklene se pa, da se navedó v
nominalni in v kursni vrednosti.

Konečno poprime besedo odbornik Škerbi-
nec in nasvetuje, naj se izbere drug poročevalec,
da ne bo površno poročal, kakor takrat, ko je pi-
sal, da je bilo pri razpravi o prodaji zemljišč pri
prisilni delavnici navzočih 21 odbornikov, pa jih je
bilo le 20. (Gospod Geba, ki je bil iz dvorane od-
šel, se je bil vrnil, sicer se o prodaji sploh ne bi
bilo moglo razpravljati. Op. poroč.)

Župan vpraša, kje je gospod Škrbinec to bral.
Slednji se dolgo obotavlja, ter v jedno mer mej
občno veselostjo trdi, da mora župan poročevalcu
ukazati in ga poučiti, kako ima poročati. Konečno
le pove, da je dotično vest bral v „Slovenskem Na-
rodu“, na kar mu g. župan odvrne, da je poročanje
v časnikih čisto privatna stvar, da on ne more ni-
kogar poučevati, še manj pa ukazovati. G. Škrbinec
pa le svojo trdi, češ, da se obrtniki v kot potis-
kajo. Neosnovano to trditev župan zavrne rekoč,
da je razgovor in javna seja končana.

Pred tajno sejo vpraša profesor Zupan g.
župana, kako je s stavbo bolnice za silo, je li mo-
goče, da bi se kmalu odprla.

Župan odgovori, da je stavba popolnem dogo-
tovljena, le zunaj še ni ometano, kar se ima drugo
leto zgoditi. Pripravljeno pa je vse tako, da se
bode spomladi poslopje že lahko uporabljalo.

Prof. Zupan nadalje vpraša, kako je z vodovo-
dom, je li upanje, da se drugo leto graditi začne?

Župan odgovori, da se bodo še ta zimo pred-
ložili mestnemu zboru dotični črteži, da bode o njih
sklepal in ako se mestni zbor ne bode ustrašil
troškov, bode se črtež lahko prihodnje leto pričel
izvrševati.

Potem se javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini
Lopašici za popravilo šolskega poslopja 100 gl.

— (Iz Trsta) se nam piše dne 4. t. m.:
Monsignor Anton Hrovatin, častni kanonik in
župnik v Trstu, komornik rimske stolice, cesarski
svečnik itd., je danes pristopil k družbi sv. Cirila
in Metoda kakor pokrovitelj in plačal sto
goldinarjev. Slava! Služi naj v izgled imovitejšim
rodoljubom!

— (Zabavnivečer pisateljskega dru-
štva) bode v soboto zvečer v čitalniški restav-
raciji. Na tem večeru se bo sklepalo, kje se naj
priredi prihodnji zabavni večer.

— (Osobne vesti.) Sodnijski pristav v Ko-
čevju g. Adolf Pfefferer premeščen je v Mokro-
nog. — Davkarska kontrolorja gg. Karol Vencajz
in Karol Zajc imenovana sta davkarjema, davkar-
ski pristavi gg.: Leopold Peče, Ivan Knez, Lovro
Verbič in Kamilo Murgelj davkarskimi kontrol-
lorji; praktikantje gg. Eduard Leeb, Josip Jak-
lič, Alojzij Podboj in Karol Pirc davkarskimi
pristavi.

— (Zaupnico) poslala je Šmartinska občina
v Rožni dolini svojemu poslancu M. Vošnjaku
posebno zato, ker je v deželnem zboru dosegel, da
se šolske občine, ki morajo šolska poslopja razšir-
jati, ne privajajo več tako, kakor se je to poprej
godilo.

— (Stava mej Čehom in Nemcem) je
dobljena. V pismu na g. Dufféja v Ljubljani na-
znanja vodstvo „Ustredni matice školske“, da je na-
branih madjarskih denarjev iz leta 1868 že 4 krat
več, nego se je Čeh s stavo zavezal. Denarja „z
angeljčki“ ni torej več treba nabirati. — V Ljub-
ljani nabralo se je samo v narodnih krogih za ka-
kih 80 goldinarjev bakrenega denarja, koliko pa
mej nemškutarji, ki so bili v „contremine“, ne vemo.

— (Odbor „Slovenskega učiteljskega
društva“) imel je svojo drugo sejo dne 4. no-
vembra popoldne ob 2. uri. Mej drugimi važnimi
točkami se je sklenilo, g. učitelju za ponudbo pri-
merno odpisati. — Dalje se je sklenilo po sloven-
skih časopisih objaviti, da je društvo prevzelo v po-
drotje svojega delovanja izdajo šolske knjižnice za
mladino. Zato se bode društvo obrnilo pismeno do
slovenskih pisateljev. V objavi pa hoče društvo po-
udarjati, da bode ono vredna in primerna dela po
svoji moči nagradilo, ter sploh slovenske pisatelje v
ta namen po možnosti in vrednosti podpiralo. Zato
primernih del pričakuje društvo vsaj do velike noči.

— Društvo je tudi brzojavno čestitalo g. Štefanu
Baškori o priliki njegovega odlikovanja v Prago dne
26. oktobra. — Dalje se je sklenilo, da se imajo
zopet oživeti zabavni zimski večeri, kakor je imelo
društvo lansko leto jednake zabavne zimske večere,
katere ima oskrbeti za to izvoljeni zabavni komite.
— Tudi društvenikom se ima pisati gledé zaostale
letnine, ter jim naznaniti, da se o svojem času pri-
javi „Imenik“ vseh društvenikov. Prihodnja seja
bode zopet meseca decembra.

— (Naša umetnost v inozemstvu.) —
Našega domačega skladatelja gosp. A. Foerster-a
„Kranjska slavnostna maša“, ko smo v prvi sli-
šali v Ljubljani l. 1883. v navzočnosti presvetlega
cesarja, pela se je prav izvrstno v Padovi, kjer
ondotni škof kaj energično pospešuje reformo cerk-
vene glasbe. Dopisnik dr. Fr. Wittovemu glasbe-
nemu listu „Musica sacra“ piše mej drugim tako-le:
„Capella del Santo“ (glasbeni zbor katedrale Pado-
vanske) bila je prva, ki nam je podala glasbo cerk-
veno, v kateri resnično ničesar grajati ne moremo.
Pela se je Foerster-jeva maša op. 25 — za
četiri nejednake glasove. Za Padovo bilo je to ne-
kaj novega, dozda še nečudenega (izvežbali so se
za to priliko deški glasovi). Priznati moram, da mi
je bilo v nekih trenotkih pri sreci, kakor da bi
slušal na Nemškem veličastno pevanje takega mo-
gočnega zbora ceciljanskega. Velikansk je bil naval
ljudstva in poznateljev glasbe, in lahko rečem, da
je vzbudila taka glasba pravi entuzijazem. Najbolj
svobodnjaški listi Padovanski in Beneški pisali so o
tem z največjo pohvalo ter imenovali novost sopran-
skih glasov naravnost čudež itd.

— (Vabilo k zabavi,) katero priredi Ša-
leška čitalnica s prijaznim sodelovanjem gornjosa-
vinjskega „Venčka“ dne 7. novembra 1886 v sa-
lonu gosp. M. Breznika v Šoštanj. — Vspored: 1.
„Spomin na Štajersko“, (godba), uglasbil H. Strobl.
— 2. „Sanje starega godca“, (godba), uglasbil J.
Merc. — 3. „Tičica“, (čveterospjev), uglasbil F. Ma-
jer. — 4. „Ambos-Polka“, (godba), uglasbil Alb.
Parlov. — 5. „Danici“, (zbor in bariton solo), ugla-
sobil dr. G. Ipavic. — 6. „Soča kadrilja“, (godba),
uglasbil F. Blaške. — 7. „Mrak“, (čveterospjev),
uglasbil dr. G. Ipavec. — 8. „Tudi jaz“, (godba),
uglasbil H. Strobl. — 9. „Zvezda“, (zbor in bari-
ton solo), uglasbil Lj. Hudovernik. — 10. „Na pla-
nini“, (godba), uglasbil H. Strobl. — 11. „Oj ba-
novci“, (godba). — Potem prosta zabava. — Zače-
tek točno ob 7. uri zvečer. — Ustop imajo samo
udje in povabljeni, ustopnino plačajo samo neudje
čitalnice bivajoči v Šaleški dolini (osoba 50 kr.,
rodbina 1 gl.).

— (Akademično društvo „Triglav“) ima svoje III. redno zborovanje v soboto dne 6. t. m.
v gostilni Hotel: „Goldenes Ross“ in sicer ob 8. uri
zvečer. — Dnevni red: I. Čitanje zapisnika. — II.
Poročilo revizorjev. — III. Pogovor o proslav-
ljenji Preširnovega spomina. — IV. Slučajnosti. —
Gosti dobro došli!

— (Posojilnica v Mariboru) imela je
meseca oktobra 28.698 gl. 79 kr. dohodkov,
22.645 gl. 14 kr. pa izdatkov, torej 51.343 gl.
93 kr. prometa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 4. novembra. Avstrijska
delegacija volila s 50 od 51 glasov dr. Smolko
predsednikom, opata Hauswirtha podpredsedni-
kom. Smolka zahvaljujoč se za zaupanje pou-
darjal, da ima delegacija selevažno zadevo pred
seboj, ker vojna uprava znatno več zahteva.
Modrost cesarjeva ohranila je doslej potrebni
mir, bode li to tudi zanaprej možno, je vpra-
sanje, katero pri težavnih vnanjih odnosajih
utegne vzbuditi resno vznemirjenje. Delegacija
bode to uvažala in tudi takrat dovolila sred-
stva, da bode Avstro-Ogerska mogla zavzemati
dostojno stališče; stališče, katero kaže, da ho-
čejo avstrijski narodi državi ohraniti položaj,
ki jej gre in ga braniti z vsemi sredstvi in če
ni drugače mogoče, tudi „ultima ratione“ (z
orožjem). Krasni in hrabri vojski se ne smejo
kratiti sredstva, katerih potrebuje za požrto-
valni svoj poklic. Sklenil je s trikratnim živio-
klicem na cesarja.

Budimpešta 4. novembra. Dr. Smolke
bojevitiga govora so se delegati sploh zavzeli.
Pri dotičnih stvkih ni bilo čuti odobravanja,
stavek o modrosti cesarjevi, ki je doslej ohr-
nila mir, vzbudil pa je živahno odobravanje.
— Dr. Poklukar dobil referat o carinah. Pri-
hodnja seja budgetnega odseka 15. t. m.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, ote-
klinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“
odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V stekle-
nicah po 80 kr. Po pošttem povzetju ga razpošilja vsak
dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuch-
lauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi
zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko
in podpisom. 2 (20—8)

Darila za „Narodni Dom“.

Šumi, gimn. profesor v Uralsku, s tova- riši 10 rubljev	15113 gl. 42 kr.
Zastopniki banke „Slavije“:	
Ant. Marinič v Podravljah — gl. 18 kr.	
Mih. Ferjan v Mariboru	1 „ 91 „
Vek. Sorč v Bolci	„ 27 „
Mih. Prelec v Komnu	„ 56 „
Ivan Gašperlin v St. Jurji	1 „ 84 „
Gd. Mici Kotnikova z Vrda pri Vrhniki daruje vzgojenega prašička, ki tehta	25 „ 30 „
Matej Pakiž v Ribnici	— „ 60 „
Ivan Oražem v Dolenjej vasi pri Ribnici Zastopniki banke „Slavije“:	— „ 60 „
Anton Uršič v St. Vidu	gl. 98 kr.
Ivan Grabar v Stebni	„ 14 „
Karol Hofer na Cateži	8 „ 46 „
Poznik Radivoj, c. kr. inženir	10 „ — „
Neimenovani	1000 „ — „
Skupaj	16176 gl. 25 kr.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4. nov.	7. zjutraj	744-83 mm.	2-0° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	741-82 mm.	4-6° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	740-50 mm.	4-8° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 3-8°, za 2-6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 65	kr.
Srebrna renta	84	80
Zlata renta	114	05
5% marčna renta	101	20
Akcije narodne banke	868	50
Kreditne akcije	283	80
London	125	10
Srebro	—	—
Napol.	9	87 1/2
C. kr. cekini	5	90
Nemške marke	61	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	103	50
Ogrska papirna renta 5%	92	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	70
Kreditne srečke	100 g	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201	75

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigov. tržnicah knjižnica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3³/₄ pble v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezeri ji za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljanje, podaja pisani gospod pisatelj na jako umeven način v gori omenjeni knjižici. Leta bo vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebno velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(714—5)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Št. 12.302.

(820—1)

Dijaške ustanove.

Pri podpisnem magistratu izpraznjeni sta s pričetkom tekočega šolskega leta dve mesti cesar Fran Josipovi, po Ljubljanski mestni občini ustanovljenih štipendij po 50 gld. na leto.

Pravico do teh štipendij, katere podeljuje mestni odbor Ljubljanski, imajo ubožni, v Ljubljano pristojni, ali ko bi taci ne bilo, sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnje realno obiskujoči dijaki.

Prošnje, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem šolski pričevali zadnjih dveh semestrov, ulež naj se do konca novembra letos potom šolskega ravnateljstva pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 28. oktobra 1886.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Semenj v Senožecah

dné 8. novembra 1886

je dovoljen od vis. c. kr. deželne vlade v Ljubljani vsled odloka dné 26. oktobra 1886 št. 10.695 namesto 22. septembra 1886.

Županstvo v Senožecah,

v 1. dan novembra 1886.

(812—3)

Župan: Demšer.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Presenečenje za dame!

Več tisoč komadov (791—3)

OGRINJAL

za jesen in zimo

iz najfinejših Berolinske volne z resami, popolnih, v vseh mogočih modnih barvah, kakor: sivi, modri, rdeči, rujavi, črni, beli, škotski in turski itd., prodaja se, da se izprazni prostor

le po gld. 1.10

komad in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

WAARENHAUS „zur Monarchie“,

Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

NB. Če se več ogrinjal hkratu naroči, pride na jednega le malo krajcarjev poštnine.

Tuji:

4. novembra.

Pri stenu: Wiplinger z Dunaja. — Tugendret iz Budimpešte. — Voigt z Dunaja. — Dr. Burger, Faber iz Kočevja. — Schröder, Tereig, Karafiat iz Trsta. — Weingart z Dunaja. — Klaus iz Gradca. — Fiala z Dunaja. — Forkarth iz Pulja.

Pri Mallé: Hoffmann z Dunaja. — Ekel, Gustin iz Rudolfovega. — Zimer z Dunaja. — Hofbauer iz Železnikov. — Mikolajšek Noe z Dunaja. — Fuchs iz Ljubljane.

Pri cesarji avstrijskem: Errath iz Celja.

Umrli so:

2. novembra: Marija Jasenc, gostija, 75 let, Kolo-dvorske ulice šte. 24, za oslabljenjem. Anton Ušeničnik, čevljar, 71 let, Kurja vas št. 17, za naduho.

V deželni bolnici:

27. oktobra: Josip Cibernik, krojač, 20 let, za jetiko. — Anton Maček, gostac, 77 let, za oslabljenjem.

28. oktobra: Matija Jurjevčič, delavec, 40 let, za prisadom.

29. oktobra: Janez Jagodič, kolar, 44 let, za jetiko.

2. novembra: Marija Rak, kajža jeva žena, 36 let, za pljučnico.

Gostilnica

se dá v najem.

V Laškem trgu se odda nekdanja Julija Lariš-a pivarna v najem ali pa na račun. Pogoje pove Simon Kuček, pivovarnar v Žavci pri Celji. (798—5)

Važno za trpeče

na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvilne, slabotne, bledilne in krvirevne je

sok

kranjskih

planinskih

zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—4)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Dolžen sem Vam hvaležnost, ker ste mi poslali dve steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. kajti od kar ga uživa moja sopro a, jo več ne boli v želodci, pojenjal je krč. S tem potrdim resnico in prosim, pošljite mi še 6 steklenic dr. Rosovega zdravilnega balzama proti poštnemu povzetju.

Mihuel Miklavčič, h. št. 44, občina Hum, pošta Rogatec.

Častiti gospod Fragner! Jaz, Matevž Zukal iz Strabenie na Moravskem naznanjam, da je dr. Rosov zdravilni balzam mojej ženi, ki je bolehal za krčem v želodci, pomagal, da je krč popolnem nehal. Dal sem ga nekaj nekež ženski, ki boleha za padavico, pa tudi nji dobro dene; prosim tedaj, pošljite mi ga še 5 steklenic. Matevž Zukal, v Strabenicah na Moravskem.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljemanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krčih v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zasliženju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črekih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birsochitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baocarioch, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar. A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Wardo, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnajejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škaflicah po 25 in 35 kr.

(252—13)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(786—12)